

DE TRAM

KATHOLIEK VOLKSBLAD VAN SINT-TRUIDEN

VERSCIJNENDE DES ZATERDAGS 'S AVONDS

ABONNEMENTSPRIJS: 2,50 fr. per jaar; 1,50 per halfjaar voorop betaalbaar.
Men Schrijft in bij den Eigenaar-Uitgever JOS LEENEN, Hamelstraat, 13, Sint-Truiden en op de postkantoren.

Artikels en mededeelingen vrachtvrij te zenden, vóór Woensdag avond, aan de Redactie van *De Tram*, Hamelstraat, 13, te Sint-Truiden.
Aankondigingen worden aanvaard tot Vrijdag 's av.

AANKONDIGINGEN: 15 c. den drukregel. RECLAMEN: 25 c. Lange of dikwijls te herhalenannoncen, per accord. Affiches, enz., gedrukt bij den uitgever dezes blads, worden kosteloos als annonce ingelascht.

De ontwerpen van Minister Debruyne

TEN VOORDEELE VAN DEN LANDBOUW.

Nu dat de inrichting van een Ministerie van Arbeid en Nijverheid hem ontlast heeft van een gedeelte zijner vorige werkzaamheden, zal Minister Debruyne meer tijd aan den landbouw kunnen besteden; zoo heeft hij, onder andere, aan de afgezanten der Comices, aan de leden van den Hoogen Landbouwradaad eenige zijner ontwerpen bekend gemaakt.

Tusschen de voornaamste punten, welke op landbouwkundig gebied de aandacht trekken, komt vooreerst de verzekering. De Minister meent, dat de algemeene verzekeringen alleen ernstige en goede uitslagen kunnen bekomen; dat de afzonderlijke ondernemingen, bestaande in het oprichten van kleine Verzekeringsmaatschappijen, nooit den uitslag zullen geven, welke sommigen er van verwachten. Desniettegenstaande zal hij voortgaan dusdanige maatschappijen aan te moedigen, mits, zoolang men geen volmaakt werk bekomen kan, men zich met een betrekkelijk voordeel tevreden stelle.

×

Eene andere zeer belangrijke zaak, is het voorkomen der longtering. De schadeloosstellingen toegekend voor het afmaken der dieren van longtering aangetast, hebben den verhoopen uitslag niet gehad, en het is noodzakelijk andere middelen te gebruiken, om ons van deze landbouwplaag te bevrijden. De schikkingen der koninklijke besluiten, welke die vergoedingen instellen, hebben tot heden weinig of niets bijgedragen om de gevolgen der toepassing van het reglement over de vleeschkeuring te verminderen, en het beaamt volstrekt dat men de voortzetting der longtering hardnekkig tegenwerke en vermijde. — De menigvuldige proefnemingen met de tuberculine gedaan, getuigen, dat dit herkenningmiddel mag aanzien worden als voldoende om de longtering te ontdekken. Bij middel dezer eenvoudige operatie zouden de beambten der openbare gezondheid met bijval de voortzetting eener voor den landbouw zoo nadeelige ziekte beletten. België gaat immer voort, zich grootendeels van vreemd vee te voorzien; het is dus noodzakelijk tegen den invoer van met longtering besmette beesten op zijne hoede te wezen, en maatregelen te nemen om te beletten dat de aanmoedigingen der Staatskas dusdanige invoeren bevoordeelen. Het vee dat door de proefnemingen der tuberculine bevonden wordt als aangetast door de ziekte, moet van de gezonde beesten afgezonderd blijven en mag niet aan den handel overgeleverd worden. Deze volkomen scheidende der gezonde van de zieke beesten kan alleen alle besmetting voorkomen.

×

Van eenen anderen kant, ware het niet goed eenen taks per geslacht en tot het verbruik bestemde beest te doen betalen, zooals verscheidene Landbouwcornices 't voorgesteld hebben? De opbrengst van dezen taks zou dienen om eene algemeene kas te vormen, bestemd om, met de medehulp der toelagen welke het Gouvernement nu reeds vergunt, bijna alle sterfgevallen in de stallen overkomen, te vergoeden. Oost-Vlaanderen schijnt bereid om dit ontwerp in de provincie toe te passen, en de Minister denkt, dat deze poging zeer voordelig door heel het land kan aangewend worden. Dit systeem ware een beginsel van algemeene verzekering, dit is, in 't gedachte van den Minister, de verplichtende verzekering, zooals de provincie Luik begonnen had, maar er in mislukt is wegens onvolkomen inrichting. De landbouwer zou in alle geval voldoende vergoedingen ontvangen, en de slachter zou niet meer beschadigd worden: beiden zouden hunne interessen gewaarborgd zien, en de wet over de koopverniegende gebreken zou niet meer hoeven veranderd te worden.

×

Eene andere belangrijke hervorming ware de herinrichting der Landbouwcornices, welke meer toegankelijk moesten zijn voor al de

landbouwers. Het doel dezer inrichtingen, is vooruitgang en goede nastreving op landbouwgebied. Minister Debruyne meent dat het billijk ware den toegang der landbouwwerklieden in die comices te vergemakkelijken, met deze een veel kleiner aandeel te doen betalen dan de andere leden. Misschien ware het goed drie klassen van leden te vormen, wier belangen soms tegenstrijdig zijn: de klasse der werklieden, die der huurpachters en die der landeigenaars, en er geen besluit zou genomen worden dan door de vergadering dezer drie klassen of algemeene vergadering.

Andere kwestien nog worden bestudeerd op het Ministerie van Landbouw, namelijk de inrichting van nieuwe markten in de andere landen; een dagelijkschen dienst tusschen Ostende en eene have op de Engelsche kust zal ingericht worden voor het vervoer der Belgische landbouwproducten. Verder nog zal men veranderingen aan de provinciale reglementen brengen voor de verbetering van het runderras.

Eindelijk houdt zich Minister Debruyne volop bezig met de ontwikkeling van landbouw-credietinstellingen. De Raiffeisenkassen, die in andere landen, voornamelijk in Duitschland, verbazende uitslagen gehad hebben, moeten zich in België vermenigvuldigen. De Heer Minister hoopt er te komen en de zonerlinge geest van mistrouwen onzer landmannen te overwinnen, hetzij met conferentien door Staatslandbouwkundigen gegeven, hetzij door inrichting van propaganda-afdeelingen in de Landbouwcornices.

Zooals men ziet, dit program is uitgestrekt en zal de vijanden van het Ministerie doen knarsetanden, wijl zij niet meer zullen kunnen schreeuwen, dat het katholiek Gouvernement niets voor den landbouw doet!!

De socialistische partij eerbiedigt den godsdienst.

Gedurende gansch de verledene week heeft de Kamer, bij iedere zitting, de razende uitvallen gehoord van de Demblon's, de Berloz en de Roger's tegen den katholieken godsdienst.

Nooit weerklonken er zulke schromelijke godslasteringen in het Belgisch Parlement. Het is eene volledige uitpakking geweest.

De christelijke zedenleer is in vergelijkend gesteld geworden met de vrije zedenleer, de menschdommelijke zedenleer, de zedeleer in den wind, en, volgens het zeggen van den door en doorluchtigen M. Denis, is het de christelijke zedenleer die het onderspit moet delven.

De christelijke zedenleer! kom, kom! Daar zat vroeger wel iets goed in... Maar thans is zij afgesletten... Het herboren menschdom moet de vrije zedenleer hebben!...

Deze razernij tegen den godsdienst vanwege de socialistische partij zal voortgaan met de oogen van al de eerlijke lieden te openen.

Zoo zullen zij zien, dat het socialisme en de vrijmetselarij maar een en dezelfde vuile huts- pot is, en dat hun voornaamste doel is, de vernietiging van den katholieken godsdienst.

De socialisten redenen alzoo: Als een volk niet meer in God gelooft, is het tot alle buitensporigheden in staat; en het is daarop en daarop alleen dat zij werken.

"Het ideaal" zegde onlangs de afgevaardigde Sinets, "is de anarchie."

×

De socialistische partij vergenoegt zich niet met zich in de Kamer vijandig aan den godsdienst te toonen.

Al waar zij zich sterk genoeg voelt, spreidt zij zonder omwegen haren haat tegen den katholieken godsdienst ten toon.

Zoo hebben de socialisten over een paar Zondagen nog te Flémalle-Grande de plichtigheid der eerste communie nageëapt.

Daar, integendeel, waar het socialisme niet veel aanhangers tellt, in de dorpen en in de steden, waar omtrent iedereen den katholieken godsdienst oefent, bevestigen de socialisten, dat hunne leering zich met den godsdienst niet bemoeit; dat dit eene

afzonderlijke zaak is; dat zij ALLE RELIGIES eerbiedigen.

Groote God, wat zou het geven, indien zij ze niet eerbiedigden! Men ziet het, hunne kwade trouw evenaart hunne goddeloosheid.

De socialisten en de godsdienst.

Om een goed gedacht van de socialisten te hebben, is het noodig eens te aanschouwen wat zij al doen op de plaatsen waar zij meester zijn.

Nauwelijks hadden zij de meerderheid in 't Gemeentebestuur van Roubaix (Frankrijk), of zij verboden de priesters, op straf van vervolgd te worden, de berechting te doen, en later heeft de Burgemeester Carette de jaarlijksche processie van het Heilig Sacrament verboden.

De katholieken ziende hoe zij behandeld werden, stichtten aanstonds een Comité, belast met de inrichting van eene protestbetoging tegen het verbod van het socialistisch Gemeentebestuur. Ondanks de uitdagingen der socialisten, hun geroep, hunne verwijtingen, vervloeking, geweld, is er een stoet van meer dan 15000 mannen, werklieden, patroons en priesters, door de voornaamste straten van de stad getrokken. Katholieken en socialisten waren op dien dag in groot getal naar Roubaix gekomen.

Vijftien duizend mannen zingen, terwijl de socialisten een lawijt van alle duivels maken. Wat scheelt het hun katholieken, uitgelachen en bespot te worden: "Leve de Godsdienst! Leve Jesus-Christus!"

Het grootste getal der betogingmakers hebben het hoofd ontbloot. Toen het gezang geëindigd was, lazzen zij luidop den paternoster. De kreten en het geschuiel hunner tegenstrevers worden door de toejuichingen der menigte verdoofd.

Aan de kerken blijven zij staan; een priester komt er telkens tot aan de deur met het Heilig Sacrament; duizenden en nog duizenden personen zingen het *Tantum Ergo*, terwijl zij gekniel den zegen met het Allerheiligste ontvangen.

Onnoodig te zeggen, wat de socialisten geknarsetand en gedaan hebben, om die betoging te beletten: verscheidene priesters en andere personen werden mishandeld; van het begin tot het einde hebben zij niet opgehouden te fluiten en te schreeuwen, en op de katholieken te slaan wanneer zij er de gelegenheid toe hadden. Al wat wij in Brussel gezien hebben, den 7 September 1884, heeft aldaar ook plaats gehad, maar in kleiner getal, omdat de katholieken er zich krachtig verdedigd hebben.

Hier in België hebben de socialisten dat nog niet kunnen doen, maar die het geluk zal hebben van te leven, zal nog andere zaken kunnen zien, indien die mannen de meerderheid moesten bekomen; want alle middelen zijn voor hen goed, als zij den godsdienst maar kunnen bestrijden.

Schandalig!!!

In een ellenlang artikel, letterlijk getrokken uit protestantsche boeken, tracht *De Truienaar*, in zijn laatste nummer, te bewijzen, door aanhalingen duizendmaal wedergelegd, dat de Stichter der christene leer slecht gehandeld heeft met den maagdelijken staat zoozeer te verheffen en zijne priesters de belofte van zuiverheid op te leggen!

Wij achten het onnoodig dit vraagpunt verder te onderzoeken, aangezien ieder christen deze voorschriften der heilige Kerk aanneemt en goedkeurt. Daarom ook willen wij niemand, al ware hij ook priester, verontschuldigen, wanneer hij de wetten der heilige Kerk niet nakomt en alzoo de plichten van zijnen staat te buiten gaat. Tot heden heeft *De Truienaar* zich tevreden gesteld, personen, die den godsdienst vertegenwoordigen, aan te randen; nu valt hij rechtstreeks den godsdienst aan in de Sacramenten van de Biecht en het Priesterschap.

Ziedaar den eerbied van die mannen voor den godsdienst. Ziedaar de echte principen van het socialisme: den godsdienst hatelijk

maken met zijne instellingen aan te randen, en de noodzakelijkheid der hulp Gods niet te erkennen, om volgens die verplichtingen te leven. Nog eens, wij verontschuldigen niet, zooals gij, spijtige *Truienaar*, degenen die verdwalen en vallen, maar wij beklagen ze en bidden voor hunne bekeering.

Verantwoordelijkheden.

Gansch bleek, met roodgestreepte oogen, wilde geveinsde rondzwevende blikken, een weifelenden grimlach op de lippen, is Emiel Gaudot gezeten op de beschuldigingsbank, voor het Assisenhof der hoofdstad van een Departement, niet verre van Parijs.

Boven de rechters, tegenover de zaal, strekt een groot Christusbeeld de armen uit: stille zending in dit gerechtshof, waar de dampkring ontstaat van de besmettelijke uitwasemingen der ondeugd en der misdaad.

De rechters bekleeden hunne zedels, de gezworenen zitting op hunne plaats. Na de gebruikelijke vragen, gaat de voorzitter voort: Gaudot, gij hebt Rosine Ménié doodgeslagen, om haar 2 fr. te ontnemen; gij meent bij haar eene grootere som te vinden; anders zoudt gij die misdaad niet begaan hebben.

Gaudot. — Ik weet niet, Mijnheer.

Voorzitter. — Hoe, gij weet niet!...

Gaudot. — Waarachtig, neen! eene oude karkas minder of meer, wat kan dat maken!

Ik, ik werk 't is gelijk aan welken prijs.

Voorzitter. — Uwe schaamteloosheid zou bij de Kannibalen verontwaardiging verwekken. Als men nagaat, dat gij slechts zeventien jaren telt, Gaudot, en dat gij voor eene zoo schrikkelijke misdaad op het zwarte boek staat, vraagt men zich af in welke school van eerloosheid gij al de geheimen van het kwaad geleerd hebt.

Gaudot. — Dat schiet van zelf op, Mijnheer de voorzitter.

Voorzitter. — Gij erkent al de bijzonderheden in de beschuldigingsakte opgesomd?

Gaudot. — Ik zal alles bekennen, wat men willen zal: ik geef daar niet meer om dan een visch om eenen appel.

Voorzitter. — De Heeren gezworenen zullen uwe houding waardeeren. Ik geef het woord aan uwen verdediger.

Mr Saint-Appert, verdediger van Gaudot. "Mijnheeren, mijne taak is heel eenvoudig, want de beschuldigde heeft alles bekend. Ik hoef hem niet te verdedigen, vermits ik voor hem hoegenaamd geene genade zie. Ik zal dus kort zijn."

"Maar indien het Gerecht hem rekening over zijne misdaad vraagt, zult gij gedogen dat ik, op mijne beurt, aan de justitie rekening vrage over haar vonnis."

"Welkdanig zal het zijn? Dit is mij onbewust. Maar welkdanig het ook weze, daar is hier iemand die plichtiger is dan de plichtige. Die plichtige, ik klaag hem aan, of liever ik beschuldig hem: die zijt gij, Mijnheeren, die mij hoort; gij die de maatschappij vertegenwoordigt, die maatschappij, gedwongen de misdrijven te straffen, welke hare zorgeloosheid en haar zedenbederf niet hebben kunnen voorkomen. (Beweging onder de toehoorders.)"

"Ik zie aan den muur voor mij en ik groot den Christus op zijn kruis. Hij is hier, in uw gerechtshof, daar, waar gij den misdadige voor uwe balie daagt. Waarom is Hij niet in de school, daar waar gij het kind roept om het te onderwijzen?"

"Waarom kastijdt gij onder de oogen van God, wanneer gij zielen vormt buiten Hem? En hoe komt het dat Gaudot den God van den Golgotha hier slechts voor de eerste maal ontmoet? Waarom heeft hij Hem niet ontmoet vóór de banken zijner school? hij zou ongetwijfeld de bank der eerloosheid ontweken hebben, waar hij thans voor terecht staat!"

"Wie heeft hem gezegd, dat er een God was, een laatste oordeel? Wie heeft hem van zijne ziel gesproken, van den eerbied voor zijnen naaste, van de liefde voor zijne broeders? Wanneer heeft men hem het gebied van God geleerd: "Gij zult niemand doodslaan?"

"Men heeft die ziel aan hare slechte driften overgelaten, dit kind heeft als in eene wildernis geleefd, alléén in deze maatschappij,

